



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 471/2017-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 2631/25, Pezinok, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok vo veci sp. zn. 8 Er 460/2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) vo veci sp. zn. 8 Er 460/2014.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Sťažovateľka má postavenie povinnej v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod č. k. 8 Er/460/2014-23, EX 2477/2014, v ktorom Okresný súd Pezinok v rozpore s čl. 20 ods. 3 Ústavy SR a v rozpore s čl. 44 ods. 2 a 3 Ústavy SR vydal dňa 26. 09. 2014 vadné a protiústavné poverenie na vykonanie exekúcie č. 5107 071741*, k nemožnému plneniu v časti úrokov z vymáhanej istiny, o ktorého vadách mala a musela mať vedomosť súdna exekútorka JUDr. Ing. Zuzana Dobrodenková, PhD. /príloha č. 2/, včítane vady sídla exekútorského úradu (neexisatentného) a aj napriek tomu si nesplnila svoju povinnosť jej uloženú Exekučným poriadkom, keď porušovateľa neupozornila na jeho vadu, vadné poverenie č. 5107 071741* nevrátila Okresnému súdu Pezinok, hoc bola k tomu povinná a svojvoľne po dohode s oprávneným [REDAKOVANÉ] doručila sťažovateľke 24. 10. 2014 ňou svojvoľne a ústavne nekonformné vydané Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 13. 10. 2014, ktoré je vydané v rozpore s poverením na vykonanie exekúcie (bod. č. 1, č. 2, č. 3), navyše keď poverenie č. 5107 071741* NIE JE PERFECTNÉ, čo spoľahlivo ustálil spoľahlivo aj Krajský súd v Bratislave prípisom Krajského súdu v Bratislave č. k. 21CoE/234/2016-38 z 28. 06. 2016, doručený porušovateľovi dňa 07. 07. 2016 /príloha č. 1/, ktorým odvolací súd vrátil spis bez rozhodnutia o odvolaní ako predčasne predložený, teda Upovedomenie o začatí exekúcie č. k. EX 2477/2014-8 je nezákonné a protiústavné.

Sťažovateľka... zistila, že porušovateľ od 07. 07. 2016, teda za viac ako 10 MESIACOV neefektívneho konania neodstránil vady mu vytýkané Krajským súdom v Bratislave prípisom č. k. 21CoE/234/2016-38 z 28. 06. 2016,... teda stav právnej neistoty sťažovateľky o výsledok zjavne svojvoľného, jej bezmocnosti, beznádeje, psychického strádania z nezákonného a protiústavného konania voči nej a jej majetku stále trvá, z vlastného majetku sa nemôže tešiť, navyše jej súdna exekútorka bez vyčkania na rozhodnutie o námietkach proti exekúcii zinkasovala z jej účtu vo [REDAKOVANÉ] finančné prostriedky a navyše jej spôsobila aj inú majetkovú škodu (poplatok za účet

v exekúcii). Sťažovateľka dňa 05. 12. 2016 podala na podklade zistených nedostatkov Krajským súdom v Bratislave prípisom č. k. 21CoE/234/2016-38 z 28. 06. 2016 opakovaný návrh na zastavenie exekúcie /príloha č. 3/, o ktorom porušovateľ nekonal a nekoná s urýchlením.

Stav právnej neistoty sťažovateľky o výsledok konania o námietkach proti exekúcii od 24. 10. 2014 a o výsledku exekučného konania stále trvá a to všetko vinou nesúrodého, neefektívneho konania porušovateľa vykazujúce známky neprípustnej svojvôle a zneužitia práva.

Vec má pre sťažovateľku mimoriadny význam aj vzhľadom k tomu, čo je v tejto exekučnej veci pre ňu „v hre“ - „at stake“, keďže v danej veci nie je povinnou v pravom slova zmysle a exekúcia je voči nej vedená nezákonne a protiústavné na podklade vadného poverenia na vykonanie exekúcie č. 5107 071741.*

Vec je po skutkovej a právnej stránke jednoduchá, nezložitá...

Sťažovateľka k neefektívnemu a zjavne nezákonnému konaniu a rozhodovaniu porušovateľa neprispela...»

3. Svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie sťažovateľka zdôvodnila útrapami, bezmocnosťou a beznádejou z výsledku exekučného konania, čo spôsobilo zablokovanie jej účtov súdnou exekútorkou a tak nemožnosť užívať svoj majetok.

4. Sťažovateľka ďalej namietala, že v predmetnom exekučnom konaní nie je povinnou osobou vzhľadom na označenie povinnej ako „[REDAKOVANÉ]“, a nie „[REDAKOVANÉ]“, s čím sa súd dôsledne nevysporiadal.

5. Vyslovila názor, že nebola už povinná podať sťažnosť na pried'ahy predsedovi okresného súdu, no napriek tomu ju podala 29. marca 2016, teda pred podaním ústavnej sťažnosti evidovanej pod sp. zn. I. ÚS 307/2016.

6. Sťažovateľka nesúhlasila ani s exekučným titulom, na podklade ktorého je vedená predmetná exekúcia, keďže bol vydaný v rozpore so smernicou 93/13/EHS z 15. apríla 1993

o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo okresný súd dôsledne neskúmal pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, hoci bol zo zákona povinný tak urobiť.

7. Sťažovateľka navrhla vydať nález v tomto znení:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní č. k. 8 Er/460/2014, EX 2477/2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Pezinok sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 8 Er/460/2014, EX 2477/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 2.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu

(sťažnosti) podľa § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

10. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14. Sťažovateľka dôvody sťažnosti obmedzila na tvrdenie o prietáhoch pri odstraňovaní vád poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 Er 460/2014 v zmysle pokynov Krajského súdu v Bratislave z 28. júna 2016 pod sp. zn. 21 CoE 234/2016 a nekonanie okresného súdu o opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie podanom 5. decembra 2016.

15. Po preskúmaní spisu okresného súdu sp. zn. 8 Er 460/2014 ústavný súd konštatuje, že uznesením z 19. júna 2017 okresný súd opravil poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnom exekučnom konaní. Poukazom na uvedené ústavný súd už nevzhladol priestor na dosiahnutie nápravy vyslovením porušenia práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd vykonal úkony smerujúce k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky v ňou namietanom postupe okresného súdu, v dôsledku čoho nemohol už okresný súd ani porušovať jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

17. Sťažovateľka namietala aj prietáhy pri rozhodovaní okresného súdu o jej opakovanom návrhu na zastavenie exekúcie podanom 5. decembra 2016. Vo vzťahu k tejto námietke ústavný súd zastáva názor, že o tomto novom návrhu bude dôvodné rozhodnúť až po právoplatnom rozhodnutí o návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie podanom 11. novembra 2014, o ktorom už okresný súd rozhodol a jeho rozhodnutie bude predmetom prieskumu v odvolacom konaní v dôsledku odvolania sťažovateľky. Nie je možné totiž

vylúčiť posúdenia návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie odvolacím súdom inak, ako ho posúdil okresný súd. V prípade rozhodnutia súdu o dvoch návrhoch na zastavenie exekúcie dvoma rozhodnutiami by mohol nastať časový nesúlad prípadnej právoplatnosti zastavenia exekúcie. Dĺžku konania o pôvodnom návrhu na zastavenie exekúcie sťažovateľka v predmetnej sťažnosti nenamietala, preto ju ústavný súd nepreskúmaval.

18. Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. zdĺhavejší postup súdu má svoje procesné opodstatnenie, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

19. Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že tvrdenia sťažovateľky o nedôvodnosti exekučného konania pre nesprávnosť označenia sťažovateľky ako povinnej a pre nesplnenie zákonnej povinnosti okresného súdu posúdiť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle smernice č. 93/13/EHS z 15. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sú tvrdeniami, ktorých posúdenie patrí do výlučnej právomoci všeobecného súdu.

20. Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2017